

Duen

Feb. 2016 - 128 årg

Medlemsblad for Broderkredsen

Duen

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet,
med bidrag fra ISM -
udgives 10 gange årligt

Redaktør:

Lisbeth Hansen
lh@svesoef.dk

Layout:

Søren Mejlvang
sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion iøvrigt:

Frede Møller, John Aaen

Tidsfrist for indlæg:

Den 10. i måneden inden

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Lisbeth Hansen

Kontingent:

Kontingent pris kr. 325,-
Duen - ikke medl. Kr. 200,-
Konto nr. 7737 - 1303379

Prisliste depotvarer:
Emblemer kr. 35,-
Bord-dueflag kr. 95,-
Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:
John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 35135114
mail: john.aaen@strandby.dk

Gaver modtages med tak:

Broderkredsen: 7737-1303379
Mrk.: "gave"

Søfartsskolen: 0815-319988
Mrk.: "gave"

Duen & Bethel - Diesel
Sømandsmissionen 9541-8003300
Mrk.: "diesel"

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over jeres fremtid

Februar:

- 6. 75 år, Konrad Ruby Iversen, Vesterhavsgade, Agger 7770 Vestervig
- 9. 50 år, Anders Tvilling, Stentevej 9, 9970 Strandby
- 25. 70 år, Kristian Peter Pedersen, Grøftekant 15, 9970 Strandby

Broderkredsens bestyrelse: (ikke konstitueret)

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 35135114
Frede Møller, Hegnsvej 17, 9970 Strandby. Tlf.: 64651939
Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727
Ole Pedersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 98482629
Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267
Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485

Guds løfter gælder også i 2016

Da Noa og hans familie var komme ud af Arken, byggede Noa et alter og ofrede det bedste til Herren. Da Herren indåndede den liflige duft, sagde han til sig selv: »Jeg vil aldrig mere forbande jorden på grund af menneskene, som kun vil det onde fra ungdommen af. Jeg vil aldrig mere udrydde alt levende, sådan som jeg nu har gjort. Så længe jorden står, skal såtid og høsttid, kulde og varme, sommer og vinter, dag og nat ikke ophøre.« (1Mosebog 8, 20-22)

Det var et løfte, Herren gav til Noa; men det gælder også i dag, og det kan vi trygt stole på. Selv om der er mange, som kommer med den en gode forklaring efter den anden med klimaforandring, udryddelse af dyr og planter, står det dog fast, at der er en, som har al magten, og det er da betryggende, ikke?

Vi er lige begyndt på et nyt år. Der kan være meget, vi kan blive urolige for, når vi forsøger at se ud i fremtiden; hvordan går det min familie, venner, samfund, kirkerne, hvad gør vi med de mennesker, som kommer til lille Danmark og andre lande?

Vi må holde fast i det, vi læser i Missionsbefalingen hos Mattæus: *»Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Fadernes og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«*

Ja, det er et løfte og en befaling, og vi må bede om, at vi er der, hvor vores Far i himmelen vil vi skal være, så vi må få et velsignet nyt år 2016

Kærlig broderhilsen
John

Betaling af kontingent til ”Broderkredsen på havet”

Fra inspektør Søren Pedersen

Medlemskab inkl. bladet ”Duen” koster kr. 325,00. Har ægtefællen medlemskab eller ønsker det, er prisen kr. 500,- (inkl. 1 blad). Skriv begge navne, hvis der indbetales for par.

Er der familie, venner m.fl., der kunne ønske at få Duen tilsendt 10 gange årligt, er prisen 200,- kr. Den kan bestilles hos undertegnede.

Vi imødeser gerne din/jeres indbetaling i løbet af februar måned på:

Reg. nr.: 7737
Konto nr.: 1303379

via netbank eller indbetaling gennem banken.

Medlemmer, der er tilmeldt PBS gennem Sømandsmissionen vil stadig blive trukket derfra. Opkrævning gennem lokalforening (Strandby, Hvide Sande og Harboøre) fortsætter som hidtil.

Såfremt vi ikke har modtaget din indbetaling i løbet af februar måned, vil du modtage en påmindelse med indbetalingskort i løbet af marts måned.

Har du spørgsmål eller ønsker du at blive medlem, er du velkommen til at kontakte:

Søren Pedersen på telf.: 62 21 04 84

eller

John Aaen på telf.: 35 13 51 14, mobil: 22 41 14 02

Velkommen

Nyt fra Inspektørens vindue

Af Søren Pedersen

Velkommen til et nyt år og et nyt hold på Svendborg Søfartsskole. Aldrig så snart har vi pakket sikkerhedsbrillerne og nytårshatten ned, inden vi igen har skolen fyldt med unge mennesker.

Det er altid sjovt at se dem de første par dage, hvor de alle er nye og lidt tilbageholdne. De er meget forsigtige og er yderst høflige. Det er nu meget rart at se, at de kan opføre sig sådan.

Efter et par uger begynder der så at komme en del kammerbytninger. "Jeg kan ikke sove sammen med Peter, han snorker, så jeg ikke kan sove". "Jeg kan ikke sove sammen med Johannes, han går aldrig i bad". "Jeg kan ikke sove sammen med Moses, han spiller computerspil til lang ud på natten, og jeg vil gerne have min nattesøvn". HAR DU ET ENEVÆRLSE TIL OS? Og så er det enkelt at svare: NEJ. Vi bliver nødt til at være her alle sammen, sådan er det på et skib, og sådan er det her. Det giver som regel lidt ro igen.

Sidste hold er kommet godt af sted, mange af dem havde hyre, og det varmer meget, når man i juleferien får en mail, der siger: Tak for hjælpen, jeg fik hyren hos det rederi, du sagde, jeg skulle søge ved. Sådan en mail er en god "julegave" at få. Det var en af de lidt "skæve" drenge, der fik en chance, og det at han tænker på os, når det er lykkedes, det er dejligt.

Vi har her til årsskiftet sagt farvel til Ejnar

Nørmark, der ønskede at gå på pension, så skemaet er blevet ændret, der er lidt mere arbejde til de resterende, Ejnar var også vores tøjmand, så det skulle lige lægges over til en anden medarbejder, Sandra Malik fik chancen. Vi mænd spørger jo normalt konen, om hvilken størrelse skjorte, bukser og sko vi bruger, hvorfor valget helt åbenlyst skulle falde på Sandra, eneste kvinde i lærerstaben. Det nye værksted er blevet om møbleret, vi har fået tre drejebænke og en fræser, så vi kan leve op til de nye bekendtgørelser omkring HF-Søfart, det bliver spændende at få gang i det nye grej.

Styrelsen var så venlige at skrive en masse mails til os lige før jul, der var svarfrist på nogle af dem, men dog først den 16. januar, det har Frederiksen så kæmpet med. Og det bliver noget, vi alle kommer til at skulle arbejde med. De har fundet ud af, at vi skal beskæres lidt i tilskuddet, det er bare lige ordet lidt, vi ikke helt forstår, for når vi ser på tallene, er det 2% om året i 4 år på stribe (ialt 8%) og så noget med momsens. Det bliver nok små 10%, så det LIDT er altså ikke så lidt i vores øjne. Vi skal se, om vi kan finde en guldåre et eller andet sted her på bakken, så vi ikke skal gå sultne i seng eller være bange for ikke at få løn. Jeg er nu stadig optimistisk, det skal nok gå, vi skal bare lige have fundet vejen. Og så er det jo sådan, at man kan ikke vide, hvad vej man skal gå, hvis man ikke ved, hvad vej man vender! Men det gør vi. Når jeg ser ud af vinduet og har den skønneste udsigt mod Tåsinge, mod syd og mod sommeren, som venter om nogle måneder, så kan det kun blive en opgave der skal løses, og det skal vi nok klare.

Jeg er ikke sikker, men jeg tror, tiden er begyndt at gå stærkere. Eleverne er kun lige kommet, og så skal de til midtvejsprøver, ud

og sejle med Bethel og så kommer eksamen og farvel, held og lykke. Frederiksen spurgte inden afslutningen før jul, om jeg havde tænkt over, hvor mange hold vi havde afsluttet sammen? Nææ, det havde jeg ikke, men måtte sande, at det allerede var hold nummer 8 vi afsluttede, og hvor er tiden blevet af?

Vi siger nu februar, og vore drenge, ja der er altså kun en pige blandt de 46 skibsassistenter, er godt i gang, havnen begynder så småt at kalde, og Leif er vel også ved at varme motoren op på Bethel, som kommer her i begyndelsen af april. Der skal sejles dagssejladser, så de kan se, hvad det går ud på, alt det de har lært i de første måneder. Det er en skøn tid vi går i møde.

Foråret er altid en skøn tid, alt begynder at spire, naturen vågner op, og vi venter alle spændt på, om sommeren bliver en genudsendelse, eller vi risikerer at få en rigtig god sommer som i gamle dage, hvor der altid var hvid jul og 3 måneder med sol, stille og ingen regn.

Nå, arbejdet kalder, morgenandagten til i morgen skal planlægges, sangen skal findes. I dag sang vi nummer 8 i sømands sangbogen, Gud ske tak og lov, vi så dejlig sov, med henvisning til vækkeurets larm i morges. I morgen tror jeg, vi tager nr. 139, Ingen er så tryk i fare, af Lina Sandell, det er en af dem, jeg godt kan lide, og den kommer de til at lære. Dernæst har jeg en andagt til dem, om penge, penge er ikke alt, og lad endelig være med at låne dem ud, hvis du vil beholde dine venner.

Det var alt for denne gang, godt forår!

Søren

En venlig tanke

Af Redaktør Lisbeth Hansen

Skolens medarbejdere modtog fornyeligt denne opmuntrende hilsen, som vi gerne vil dele med jer.

Hejsa :)

Her er en lille hilsen til Forstander, Inspektør og lærere, der var mine undervisere fra januar til juni 2014.

Nu er der gået 2 år siden at jeg startede på søfartsskolen, hvilket har været med til at forme mig til den jeg er i dag. Og det kan jeg takke jer for! Jeg tænker jævnligt på jer alle sammen, og håber at I har det godt? Personligt har jeg endelig fundet mig til rette i et godt rederi nemlig Mols-Linien, hvilket er det bedste job, jeg nogensinde har haft!

Jeg vil virkelig gerne give alt for at få tiden på skolen tilbage. Nu er de jo "bare" minder om den gode tid hos jer. Håber, at jeg en dag får tid til at komme og hilse på igen!

Mange hilsner
Fra Morten Cramer

Hvad tror du på?

Af Arni Jacobsen, Leirvik

Apostlene sagde til Herren: »Giv os en større tro!« Herren svarede: »Havde I en tro som et sen-nepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med rode, og plant dig i havet! og det ville adlyde jer.

Luk. 17, 5-6

Alle har en tro, men hvad tror vi på, og hvad tror vi ikke på? Kristendommen er tro. På samme måde, som vi har én Herre og Frelser, har vi kun én tro. Kristendommen er ikke en livsstil, en op-levelse, eller hvad vi tror og mener. Kristendommen er tro på Jesus. Kristendommen er et person-ligt forhold mellem dig og Jesus. Han elsker os, og vi elsker ham. I bibelen er mange skriftsteder angående dette. Det alt afgørende for at nå himmelen en dag, er troen på Jesus, og at vi vandrer på troens vej. Dette vidste disciplene, men her beder de Jesus om mere tro.

Mange mennesker har en tro uden at have en kristen tro. Det bliver ofte sagt, at man skal tro på det, man gør. En træner kan f.eks. sige til sin fodboldspiller, at nu må du gå ind på banen og ofre dig 100% og tro på det, og tro på dig selv.

Da Jesus taler til sine disciple om tro, så er det en helt anden tro. De troede næppe, at deres tro var stor nok, da de kommer til Jesus og beder ham give dem mere tro. Men Jesus svarer dem, at det kommer ikke an på, hvor meget de tror, men hvad indholdet i deres tro er. »Havde I en tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med rode, og plant dig i havet! og det ville adlyde jer». Det lille sennepsfrø har magt til at vokse sig til så stort et træ, at himmelens fugle kan bygge sig rede i det. Dette frø er så lille, at der skal 700 frø til et gram. Så kan vi fore-stille os, hvor lille det er. I den lille svage tro ligger der dog gemt en kraft så fantastisk stor, at vi hverken kan forstå eller forholde os til den. Det er derfor ikke det afgørende, om troen er stor eller lille, men det afgørende er, hvem eller hvad vi tror på, hvem vi sætter vores lid til. Vi læser også, at hvis vi "ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer vi slet ikke ind i det.«

Ligesom disciplene ikke kunne få større tro, kan vi det heller ikke. Vi kan ikke arbejde og strides for at behage Gud og på den måde få en større tro, men vi skal åbne os for Gud, fordi troen er en gave fra Ham. Vi kan selvfølgelig vokse i troen, det er forskel på at have været troende i 3 år og 40 år. Men det viser os bare, hvor vigtigt det er at følges med Jesus hele livet for at bevare troen. Vi må, som troende mennesker, aldrig give op og sige at nu er det nok, nu har vi nået målet. Vi må sige med Paulus: "Brøder, jeg mener ikke om mig selv, at jeg allerede har grebet det. Men dette ene gør jeg: Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude; jeg jager mod målet, efter sejrprisen". Derfor bliver vi aldrig færdige med at vokse i troen, og skal vi det, må vi daglig søge Jesus i ordet, bønner og det hellige fællesskab.

Det kan måske se ud som om vi selv skal strides, for at opretholde troen, men det er en misforstå-else, for det er troen, der skal holde dig oppe. Vi er så vant til at arbejde og strides for at gøre os fortjent til noget. Men det forunderlige med budskabet fra Jesus er, at Guds tilgivelse bliver givet os gratis, -af nåde. Det kan måske se ud til at være for nemt. Men troen er en gave fra Gud,

Fra Færørene

som Jesus rækker os i dåben, hvor vi bliver plantet ind i Ham, uden at vi har gjort os fortjent til den. Troen er den tomme hånd, som tager imod gaven.

Hvad så, hvis jeg ikke tror? Det har Bibelen også et svar på. Vi læser i Mark. 9 om en mand, som havde en søn med en målløs ånd. Manden beder Jesus om hjælp. Jesus siger, at alt er muligt for den, som tror. Manden tror, men tvivler også, for han råber til Jesus: ”Jeg tror, hjælp min vantro!” og drengen blev helbredet. At komme til Jesus med sin tvivl er også at tro. Du som tvivler om din tro, kom til Jesus med din fortvivlelse, kom til Jesus med alt. Et lille frø ser ikke ud af meget, men tænk, hvad det kan vokse sig til! Hvad kan du, som tror på Jesus ikke udrette for ham både åndeligt og timeligt og hvilke muligheder har du ikke i bønnerne? Du kan med dit liv, med Guds hjælp blive et redskab i Hans hånd, som Han kan udrette store gerninger med. Det begynder i det små.

For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. (Ef. 2, 9-8) Vi bliver frelst af tro, ikke af fortjeneste. Vi kan ikke, hvor meget vi end prøver, gøre os fortjent til at være Guds børn. Men i og med at vi er Guds børn, tjener vi Ham i dagligdagen. Sådant er det også med troen: i sig selv, uden gerninger, er den død. (Jak. 2,17). Tro og gerninger hører sammen. Det kan se ud, som at Paulus lægger størst vægt på troen, mens Jacob lægger større vægt på gerninger. Vi kan ikke vælge bare at tro, eller bare at gøre gode gerninger. Det, som Jacob viser os, er, at der må være overens-stemmelse mellem tro og gerninger.

Vi kan sige, at en levende tro ses på gerningerne. At tjene sin næste, at hjælpe, at give er en frugt af troen. Måtte Jesus hjælpe os at tro på Ham og hans fuldbragt værk på Golgata.

Afslutningstale ved translokation den 17. december 2015

Af forstander Jens Frederiksen

Kære gæster, familie, pårørende, censorer og medarbejdere, men frem for alt: Kære dimittender! Hjerteligt velkommen her til afslutningshøjtideligheden for skibsassistenter, efterårsholdet 2015 og hjerteligt tillykke med jeres velgennemførte eksamen.

Det er nu ved at være 5 måneder siden, at I mødte på Svendborg Søfartsskole for første gang. I fandt hurtigt ud af, at mange ting fungerer anderledes her, end det I havde set og oplevet andre steder. Ud over en anden form for lærere, som alle har prøvet tingene af i den virkelige verden, blev I også præsenteret for anderledes fag og anderledes undervisningsforhold. Ikke kun undervisningen var anderledes. Det samme galt også for rigtig mange andre ting her på skolen. Udover, at vi forlangte, at I skulle stå ufatteligt tidligt op om morgenen, for at være klar til kammerinspektionen, så forlangte vi også, at I deltog i flagmønstringen og den efterfølgende morgenandagt. Måske husker nogle af jer – det håber jeg i hvert fald-, at jeg i én af mine første andagter fortalte noget om, hvad ordet ”andagt” betyder? At ordet kommer fra tysk og kan oversættes med ”at tænke på” eller ”at tænke tilbage på”. Allerede nu kan I ”tænke på” og om nogen tid kan I ”tænke tilbage på”, hvordan det var at gå på skolen.

I en anden andagt hørte I om en nyfortolkning af Noas Ark, hvordan den blev til og hvilke problemer projektet ville være stødt ind i, hvis det skulle udføres i dag, med strikse regler fra kommune, naturfredningsnævnet, dyreværnsforeningen, miljøministeriet, skattevæsenet osv. osv. Med andre ord ville projektet med Noas Ark aldrig kunne gennemføres i nutidens Danmark – og dog, måske er det netop dét projekt, som I nu har gennemført?

Noa fik at vide, at han skulle samle de udvalgte

ombord på Arken. I dimittender er de udvalgte, som fik lov til at stige ombord, mens mere end 60% af de samlede ansøgere, blev afvist, som følge af en højtstående ikke-guddommelig myndigheds beslutning. Disse svømmer nu ved siden af Arken i vandet, i håbet om at blive samlet op på et senere tidspunkt.

Nogle af jer spørger måske jer selv om: Hvad skal vi med en Ark, når der findes fritfaldsbåde, redningsflåder, redningsdragter osv.? På dette punkt er der ikke den store forskel på dengang og nu. Skibet eller Arken er altid det sikreste sted at være, indtil det hele virkeligt brænder på - og gør det det, har vi brug for En Andens hjælp på trods af det moderne udstyr.

Som I nok husker, var der tale om store oversvømmelser på Arkens tid - enorme oversvømmelser, som dækkede alt. Nogle af jer vil sikkert huske, at I har set meget vand her på skolen også. Både over jer, når det væltede ned fra himlen og I forhåbentligt havde husket at tage det rigtige tøj på, men også under jer, når I sejlede på Sundet eller de lidt længere ture. Visse af jer vil måske mene, at der ikke kun har været tale om ydre oversvømmelser, men også om enorme indre oversvømmelser eller ligefrem en Syndflod i selve Arken bestående hårdt fysisk arbejde, lektier, vagter og ikke mindst rengøring de mest mærkelige steder.

Behørig udkik, kan I huske, hvad det betyder? Man skal bruge alle forhåndenværende midler til at holde det bedst mulige udkik. Man skal bl.a. bruge flere af sine sanser for at holde det bedst mulige udkik. Synssansen, høresansen, lugtesansen. Lugtesansen - kan det nu også passe? Kan man bruge lugtesansen til at holde udkik med? Hvis nogen af jer er i tvivl om det, så bare vent til I har passeret jeres første kreaturskib, som Arken jo i realiteten er. Herefter vil I aldrig være i tvivl.

Nogle af jer vil måske mene, at der har været for mange planteædere med om bord på Arken og at stenalderkost med masser af kød og

Fra Skolen

proteiner ville være langt mere passende - end salat og grønt. Jeg kan så informere jer om, at I i de sidste 5 måneder har været udsat for Arkens ambitioner om, at "Det sunde valg" skulle bringes med ombord og jeres uheld har så været, at Arken af naturlige årsager ikke har passeret så mange fastfoodfristelser under sejladsen.

Der har både været maskinmestre og navigatører med på sejladsen med Arken i form af lærere. Umiddelbart virker det måske mystisk at medbringe maskinmestre ombord på en skib, som ikke bliver fremdrevet ved hjælp af en maskine, men historien har efterfølgende vist, at maskinmestrene på lige linje med navigatørerne er blevet en mangelvare i Handelsflåden og set i bagklogskabens lys ville det måske have været på sin plads at medbringe mere end 2 af hver slags af disse personer. Drømmer nogen af jer om at gøre karriere som maskinmester eller styrmand, kan det kun gå for langsomt at komme i gang. Erhvervet har et stort behov i denne retning. Et behov, som ikke ser ud til at blive mindre i fremtiden. Når der kun var to maskinmestre og to navigatører ombord på Arken på daværende tidspunkt, skyldes det måske, at bemandingsreglerne endnu ikke var blevet opfundet, men alt i alt må man sige, at besætningen var af en passende størrelse. Det skal ved samme lejlighed nævnes, at Arken også havde 2 ubefarne skibsassistenter, 2 maskinaspiranter og 2 styrmandsaspiranter med om bord – noget som nutidens redere godt måtte kopiere, for at sikre rekrutteringsgrundlaget for fremtidens danske officerer.

Efter al denne snak om udkik, kreaturer og besætningsmedlemmer er der måske nogen, som sidder her i flokken, der tænker: Hvad med duen, hvor er den? Duen eller datidens drone, som blev sendt afsted for at undersøge om der var håb. Som ethvert andet skib fra et veletableret rederi fører Arken sit eget rederiflag, hvor duen strunket kikker udad med sit blad i næbet. Om ganske kort tid bjærges dette flag som tegn på, at jeres sejladse med Arken er til ende.

Noa, kaptajnen eller forstanderen har ikke

været alene ombord. Det har krævet flere andre besætningsmedlemmer for at holde behørigt udkik og føre Arken sikkert frem. Blandt disse kan nævnes: Overstyrmanden eller inspektøren, der sørgede for den praktiske tilrettelæggelse af sejladsen. Som fortalte, at I altid kunne ro lidt længere og lidt hårdere, end I selv troede. Tallyman'en, skriveren eller sekretæren, som konstant har forsøgt at finde ud af, hvem vi havde ombord. Indpiskerne i form af lærerne, som fik jer til at ro i takt og at ro imod mål, som I ikke vidste fandtes. Skibstømreren eller pedellen, der konstant slog løsnede planker fast og sørgede for, at de blev tætnet med beg. Fodermestrene eller de kabysansatte, som sørgede for, at I overlevede sejladsen på det kostmæssige område – trods salaten. Staldpigen eller rengøringsassistenten, der mugged ud de steder, som I ikke selv nåede. Velfærdsofficeren eller velfærdsmedarbejderen, som pustede på jeres vabler, når årene havde været for hårde ved jeres hænder og som sørgede for at synge sangen, der gjorde det lettere at ro i takt. Falkonererne, droneførererne eller dueførererne i form af vores censorer fra erhvervet, som sendte duen ud for jer for at finde ud af, om der var håb, om I var tilstrækkelige dygtige til at gennemføre sejladsen. Heldigvis kom duen tilbage med det grønne blad, som beviser, at I er nået i havn. En tak til alle disse personer, for at have været med at føre Arken sikkert frem. Uden jeres velvilje, fleksibilitet og engagement ville sejladsen på ingen måde være lykket.

Til sidst, men bestemt ikke mindst: Kære dimitterende, elever og kommende søfolk m/k. Endnu engang hjerteligt tillykke med jeres eksamen. Jeres Ark er nu nået i havn. Den er stødt på grund – ikke på Ararats bjerge, men på det lille bjerg, hvorpå verdens ældste søfartsskole af sin art, Svendborg Søfartsskole ligger. I er nået til en havn, som efterfølgende skal bygges helt op fra ny, hvilket I nu kommer til via jeres videre færd ud i det virkelige liv. Sørg for ikke at blive i havnen i for lang tid. Det er på havet, at I optjener den sejltid, der skal til for at komme videre i uddannelsessystemet. God vind!

Flidspræmier

Af Lisbeth Hansen

Søfartsskolen havde som tidligere år modtaget flidspræmier fra erhvervet, som blev uddelt blandt udvalgte af skolens elever. Vi takker alle præmiegivere for gaverne og muligheden for på denne måde at anerkende vores elevers gode indsats.

Peter Friis Jespersen fra Søfartens Ledere har givet en præmie, til Maria Høgh Sunesen, som har udvist godt kammeratskab, som har ydet en god indsats og som ønsker at videreudanne sig i det maritime erhverv.

Foreningen til Søfartens Fremme giver en præmie til Eigil Bull Jensen Romme, som har udvist særlig interesse for søfarten og en karriere til søs.

Formand Per Jørgensen har en præmie fra Maskinmestrenes Forening, der er givet til Anders Bürgel Rie- man, som har udvist flid og dygtighed og som vi håber, vil læse videre til Maskinmester.

Rederiet Esvagt giver en præmie til Morten Høgsbro Baunbæk, som har ydet en god indsats, som har opnået et rigtigt godt resultat og som har været en god kammerat.

Lektor Mette Hundahl har en præmie fra Marstal Navigationsskole til Eske Pers Nordentoft, som har slidt sig til et godt resultat.

Dansk Metals maritime afdeling ved rejsesekretær Barno Jensen giver en præmie til Thomas Svensson, som gives til den mest værdifulde spiller på banen.

Broderkredsen fra Havet ved formand John Aaen, som står bag skolen her har valgt at give en præmie til Jesper Eskildsen, som har udvist gode evner til at samarbejde og som samtidig har været motiveret til at tage fat på nye arbejdsområder uden forudgående varsel. Du er en af dem der trækker læsset.

Skolens bestyrelse ved bestyrelsesformand Søren Mejlvang har givet en præmie til Stefan Vanggaard Eriksen, som gives for en usædvanlig god indsats over for kammerater, og en god samarbejdsevne. Og samtidig har du på det personlige plan udviklet dig. Hvis du fortsætter på den måde i fremtiden, vil du kunne nå langt inden for det maritime erhverv.

Nær eller fjern....

Af Ole Pedersen, Strandby

I dag er vi alle fortrolige med brugen af en fjernbetjening. Der er nok ikke nogle, der vil drømme om at købe et fjernsyn uden fjernbetjening. Nej, for så kan vi jo ikke sidde der i sofaen og zappe i alle programmerne, uden at vi skal lette os. I dag kan man betjene det mest utrolige med en fjernbetjening; bildøre låser op, porten vipper op, og der er også nogle, der pr. telefon kan tænde for varmen i deres sommerhus.

I dag kan alle på trods af afstand følge med i, hvad der sker på den anden side af kloden af små og store begivenheder, og på iPad'en følger vi med i, hvad vore børn og børnebørn oplever ude i den store verden – live. Selv krig og terror, der foregår rundt omkring i verden, kan vi følge med i og ser det hele, nærmest på første parket. Hvad gør det ved os? Jo, vi kan godt blive lidt utrygge, for hvad skal det hele ende med? Men her må vi huske at, Gud er på tronen endnu!

Selv om det kan synes, som om han er langt borte fra os, så er han dog ganske nær. Han ser os, og han følger os – ja, selv vore inderste tanker er ikke skjult for ham. I Salme 139 står der: *Herre, du ransager mig og kender mig... på lang afstand er du klar over min tanke... Før ordet bliver til på min tunge, kender du der fuldt ud, Herre!* Tænk engang, Herren er os altid nær, ikke for at udspionere os eller for at fordømme os, men for at frelse os. Det store spørgsmålet er så, holder vi os så nær til ham? Den vi elsker, kan vi da ikke forestille os at leve på afstand af. Nej, den vil vi gerne have fællesskab med. Det samme forhold skulle gerne være mellem Gud og os; vi ved, at Gud elsker os, for ellers havde han ikke sendt Jesus til verden for at frelse os.

Jakob, Herrens tjener siger: *"Hold jer nær til Gud, så vil han holde sig nær til jer"*. Det er et godt råd til os alle, for den der elsker Gud, vil da også gerne være i hans nærhed. I Salme 84, 11 siger David: *En dag i dine forgårde er bedre end tusind, jeg selv har valgt. Hvis jeg siger til min kone "jeg elsker dig" men vender ryggen til hende, i stedet for at tage om hende, når hun kommer mig imøde, da er jeg ikke troværdig, for mit kropsprog viser noget andet, end det jeg siger.*

I 5. Mos. 33, 27 står der: *"Hernede er hans evige arme"*. Vi synes ofte, der kan være så langt til Gud, at vor bøn kun når til loftet, men nej – han hører altid vores bøn! Uanset om den er vel-formuleret eller famlende, så lytter han til os, selv de tanker der ikke kommer over vore læber, dem kender han. Mange siger, at tanker er toldfrie, men det må vi ikke tro, for Gud advarede jo Kain, da han gik med sænket hoved og onde tanker om at slå sin broder ihjel. Vi kan skjule meget for hinanden, men ikke for Gud når han ransager os, da kan vi kun sige: *"Gud vær mig synder nådig"*.

Men heldigvis for dig og mig så har Gud også tanker om os, nemlig at frelse den synder der vender sig til ham. Vi læser i 1. Johs. 1, 9: *Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os fra al uretfærdighed.* Da kan vi med Paulus sige: *Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.* Der står ligeledes i en sang, jeg holder meget af: *Synden jeg bekender, mig til Jesus vender, dermed er jeg fri!* Alt sammen ord, der rummer Guds tanker om din og min frelse; tanker der kan glæde os alle i en mørk vintertid.

Retur: Svendborg Søfartsskole, Overgade 6, 5700 Svendborg
(Returneres ved vedvarende adresseændring)

Svendborg Søfartsskole

Skibsassistent/HF-søfart - vejen til styrmand

Skal din maritime grunduddannelse være:

**Skibsassistent?
eller
HF-søfart?**

Kursusafholdelse i:

Søsikkerhed - Brand STCW - Brandleder - Røgdykker (grund) -
Røgdykker (genopfriskning) - Brandbekæmpelse for skibsofficerer

Svendborg Søfartsskole | Overgade 6 | 5700 Svendborg | info@svesoef.dk | www.svesoef.dk

Organisation 2016, Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen

Inspektør: Søren Pedersen

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU) (BK)

Kristen Broe, Thyborøn (næstformand) (FU) (BK)

Poul Heine Kampan, Oure (FU) (BK)

Johanes Christoffersen, Åbyhøj (ISM)

Jonas Muff Kofoed, Odense (BK)

Ole Birkekær Lauritsen, Hvide Sande (BK)

Martin Halkjær, Hvide Sande (ISM)

Karl Zilmer, Svendborg (medarbejder repræsentant)

(FU) = forretningsudvalg (BK) = valgt af Broderkredsen

(ISM) = valgt af Indenlandsk Sømandsmission

